

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਨਸਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਡੀਕ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਨਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਆਰਸੀ ਕਬੂਰੀਆ ਜੇ.ਜੇ

ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ,
ਲੁਧਿਆਣਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2001 ਦਾ CWP ਨੰ. 698

18 ਜੂਨ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 15(4) ਅਤੇ 226—ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2000 — ਰੈਗੂ. 9—ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 — ਐੱਸ. 20 ਅਤੇ 33 - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ - ਰਜਿ. 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 9 ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50% ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਰਕਾਰ, ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ 40% ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ- ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਕਰੇ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ

ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਕੱਲੇ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ—ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿਯਮ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮੈਰਿਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26)

ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ, ਰਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੁਨੀਤ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ.

ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ।

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਕੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਦੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ 2001 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 698 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਡਰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਹਰ ਸਾਲ ਦਸੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਜੇ. ਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਜਨਵਰੀ 2001 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 17088 ਆਫ਼ 2000 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (ਛੋਟੇ PGET ਲਈ) ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ। ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਜਨਵਰੀ 2001 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਫਿਰ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ, ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ 2001 ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਇੱਕ PGET ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਰਾਹੀਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। PGET ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 60 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਯੋਗ PCMS/PCMS (ਸੇਵਾ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਂਟਲ/PDES) ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 40 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

(3) i) 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਲਈ (ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ)

ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ, ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਨੌਕਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋਟ: 1.

ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਅਤੇ DGHS, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(1) ਜੇਟੀ 1993 (1) ਐਸਸੀ 474

ਨੋਟ: 2.

60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਸੀਟਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ।

ਨੋਟ: 3.

ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ

ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਧੀਨ ਪੀਜੀਈਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(3) ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਕਲਾਜ਼ (ਕਲੋਜ਼ 5) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"5. ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ।

1. ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

(a) ਸੈਸ਼ਨ 2001 ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(b) ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਓਪਨ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਓਪਨ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(c) ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(d) ਮੁਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਐਨਾਟੋਮੀ, ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ, ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ, ਪੈਥੋਲੋਜੀ, ਮਾਈਕ੍ਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਟਿਵ ਮੈਡੀਸਨ ਜਿੱਥੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। MD/MS/MDS ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ

ਬਾਬਾ ਫ਼ਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਉਪ ਕੁਲਪਤੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸਾਡੀ ਹੈ)

(4) ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"8. ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ

ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

a. ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਜਨਜਾਤੀ

25%

Dayanand Medical College 8s Hospital, Ludhiana v.500
The State of Punjab 8s others (N.K. Sodhi, J.)

b.	ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ	5%
c.	ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ	3%
d.	ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹੈ	
i.	ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ	1%
ii.	ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ	1%
iii.	ਆਰਥੋਪੈਡਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ	1%
d.	ਖੇਡ ਵਿਅਕਤੀ (ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਰਫ MBBS/BDS ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਖੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਪੋਰਟਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ)	
e.	ਦੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ/ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਡ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ	2%

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਏ, ਬੀ, ਅਤੇ ਸੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਸੀ) ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੀਟ (ਸੀ)
ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ।

(c) ਅਧੀਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ:

ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਏ) ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2000 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ, ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ, ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ, ਪੈਥੋਲੋਜੀ, ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦਵਾਈ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਲਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਲਈ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।, ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਹੋਰ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਲਜ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

(6) ਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ

ਖੋਜ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 40 ਕਰ

Dayanand Medical College 8s Hospital, Ludhiana v.502
The State of Punjab 8s others (N.K. Sodhi, J.)

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੋਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਵੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ PCMS ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ- ਸਰਵਿਸ ਡਾਕਟਰ ਇਸ ਲਈ ਖਾਲੀ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੀਜੀਈਟੀ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀਟਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਨਾਟੋਮੀ, ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਖਾਲੀ ਪਏ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਘਾਟ ਹੈ।

(7) ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ, ਨੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ।

(8) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 33 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਸਨ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ 9 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਢਿੱਲ/ਮੁਆਫ਼ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਾਖਲੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਵੋਤਮ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(9) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:-

- (i) ਕੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ? ਅਤੇ

(iii) ਕੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ?

(iv) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"9. ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ:

(1) ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਸੰਸਥਾ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

(i) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ; ਜਾਂ

(ii) ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ; ਜਾਂ

(iii) ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ MBBS ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਉਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਜਾਂ

(iv) (i) ਅਤੇ (iii) ਦਾ ਸੁਮੇਲ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸੀਟਾਂ ਦਾ 50 ਫੀਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 50 ਫੀਸਦੀ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" (ਜ਼ੋਰ ਸਾਡਾ ਹੈ)

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਥੇ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ, ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ, ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ, ਪੈਥੋਲੋਜੀ, ਮਾਈਕ੍ਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਂਟਿਵ ਮੈਡੀਸਨ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ

ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 40 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, *ਰੀਸ ਇੰਟੀਗਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ* ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਮੇਡ ਇਨਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਉਂਸਿਲੀਆ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਟੀਐਸਐਫਸਟੇਟਿਓ ਆਫ ਕਰਨਾਟਕ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਕੋਲ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1976 ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ (ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ ਦੇ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ।, 1984. ਦੋ ਸਟੇਟ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:-

“ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਸੂਚੀ I (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟ ਸੂਚੀ - III (ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ) ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 25 ਜਾਂ 26 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਣ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ (fa), (fb) ਅਤੇ (fc) (ਜੋ ਕਿ 27 ਅਗਸਤ, 1992 ਤੋਂ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ) ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 0 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ; , (ਕੇ) ਅਤੇ (1) ਧਾਰਾ 33 ਦੇ।

ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਵਿਲ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ *ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (3) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਈ.

(2) ਜੇਟੀ 1998 (5) SC 40

(3) ਜੇਟੀ 1999 (5) ਐਸਸੀ 498

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ VIIth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ। ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 54 ਅਤੇ 59 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"54. ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਾਲਵੇ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਇਸਲਈ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜੋ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ, ਸੂਚੀ-ਇਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਜੋ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਲਟ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ. ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ-ਆਈਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

"59. ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੇਟੀ 1998 (5) ਐਸਸੀ 40 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਜੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਨਾਲ ਵੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰੀ ਟੀ.ਪੀ ਰੋਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1979) 1 SCC 572 ਪੰਨਾ 580 'ਤੇ) ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਸਬ-ਸਟੈਂਡਰਡ ਦਾਖਲਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੀ ਚੌਕਸੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।"

(13) ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰੀ ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸਨ।

(14) ਡਾ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਦ ਧਾਰੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ.

“ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਡਾ. ਅਜੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 1999 (4) ਐਸਐਲਆਰ 687 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

(15) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੱਟ-ਆਫ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜ਼ੀਰੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਯੋਗ ਹੈ

।

- (4) ਜੇਟੀ 1994 (2) ਐਸਸੀ 662
- (5) 1981 (4) SCC 296
- (6) 2000 (4) RSJ 562

ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਡਾ. ਸਾਧਨਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੇ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕਟ ਆਫ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 35 ਫੀਸਦੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅੰਕ ਨਾ ਹੋਣ। . ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੀ

ਬਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਡਾ. ਸਾਧਨਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੱਟ ਆਫ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਜੋਂ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਮ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਯੋਗਤਾ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਟੀਚਾ ਯੋਗ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਆਪਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਆਪਕ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੀਜੀਈਟੀ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬ-ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"33. ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ

(7) ਜੇਟੀ 1997 (3) ਐਸਸੀ 255

ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਅਧਿਆਪਨ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਅਧਿਆਪਨ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। . ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਤ ਹਨ।

"34. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅੰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਿਆਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਿਆਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਆਮ ਫਾਈਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਜੋਂ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 15(4) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੰਡਰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

(16) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ

ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ. ਇਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਾ. ਸਾਧਨਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੱਟ ਆਫ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਜੋਂ 20% ਅੰਕ ਵੀ ਘੱਟ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 50% ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9(2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ 2001 ਲਈ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9(2) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(18) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(19) ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(4) ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਲਈ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VTIth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਲਿਸਟ-ਆਈਲ

ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਰਾਜ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 15(1) ਅਤੇ 29 (2) ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਜ ਕੋਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ

ਅੰਤਮ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ। ਐਮ.ਆਰ. ਬਾਲਾਜੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (8) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 15(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਜਦੋਂ ਅਨੁਛੇਦ 15(4) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੈ; ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਉੱਠਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 15(4) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 15(4) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਤਿਅੰਤ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 15(4) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ 68% ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(20) ਜੇਡੀਆਰਲੀਜਗਦੀਸ਼ੀਰਸਰਨਰੀ & x Ors ਵਿੱਚ ਡਾ. ਪੋਸਟ - ਜੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 70% ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 15(4) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪਹਿਲੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਥੋਕ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ,ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰਜੀਹ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ 3

ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸਮਾਯੋਜਨ - ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਨੀਮੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(8) (1963) Suppl 1 SCR 439

(9) (1980) 2 SCC 768

(21) ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੁ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ

Dayanand Medical College 8s Hospital, Ludhiana v.510
The State of Punjab 8s others (N.K. Sodhi, J.)

ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਮਾਕਰਾਂ ਨੂੰ 20% ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(4) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਮੈਡੀਕਲ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਪਰ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀਜ਼ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਪਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਹਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਤੱਤ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਕਟਰੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀਅਤ ਜਾਤ ਜਾਂ ਵਰਗ ਜਾਂ ਨਸਲ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲੋੜ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਵਜਨਕ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਮਦਦਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਪਛੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਬਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਇਦ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਮਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਸੂਚੀ-ਇਲ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 25 ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ " ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ", ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੈਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। *ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।* ਇਹ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੈਰਿਟ ਚੋਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਿਯਮ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। *ਇਹ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।*

(ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸਾਡੀ ਹੈ)

(22) ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਰਿਟ੍ਰਾਂਡੇਆਰਡਬੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ

ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਕੌਂਸਲ ਹੈ ਜੋ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੀਵਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ

ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। . ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਜਨਜਾਤੀਆਂ, ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(24) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VIIth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਖਾਲੀ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। impugned ਸੂਚਨਾ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ IV-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਡਿਗਰੀ / ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੀ

ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੱਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ "ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। . ਕਲਾਜ਼ (2) ਸਾਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਕਿੱਥੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ "ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ"

ਲਈ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮੈਰਿਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੌਂਸਲ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ MBBS ਕੋਰਸ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ 50 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਬਜਾਏ 40 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਪੱਧਰ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਖਾਲੀ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(25) ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 9 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, "ਇਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ।" ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿ "ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 3 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਲਜ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ MCI ਨੰਬਰ MCI-(7) (10)/2001-Legal/6811 ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 2000 (ਕਾਪੀ ਨੰ. 2 ਨੱਥੀ) ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿ "ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ।

(26) ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨਾਂ ਲਈ ਰੋਕ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ।

ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਆਲੀਫਾਈਂਗ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਅੰਕ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟਾ ਕੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਜੀਈਟੀ ਦੇ ਅੰਕ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਉਣਾ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(27) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਤਿਰਦੀ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਖਤ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ *ਮੋਹਨ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (10)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਘੱਟ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਹੱਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਉਦੇਸ਼ ਯੋਗ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਏ. *ਦੁਰਾਈਸਾਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ *ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11)* ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰੋਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਜੇਟੀ 1996 (1) ਐਸਸੀ 226

(11) ਜੇਟੀ 2001 (2) ਐਸਸੀ 48

ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਸਲ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2001 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 3631 ਅਤੇ 3738 :

(28) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀਜੀਈਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੇਟੇਜ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਾਲਜ ਅਧਾਰਤ ਸੰਸਥਾਗਤ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਤਰਜੀਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੇਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (12) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਜੋੜਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਬ੍ਰੈਡਬੇਅਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਧਾਰਤ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾਗਤ ਤਰਜੀਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। . ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ:-

“ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 2750 ਅੰਕ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ 137.5 ਅੰਕਾਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ 137.5 ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤਿੱਖਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ, ਕਾਲਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 137.5 ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਦੌੜਦੇ ਹਨ।

ਤਰਜੀਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਏਗੀ। ਜੈਪੁਰ ਕਾਲਜ ਦਾ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਜੋਧਪੁਰ, ਬੀਕਾਨੇਰ, ਉਦੈਪੁਰ ਜਾਂ ਅਜਮੇਰ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲੋਂ 137.5 ਅੰਕ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਪੀਜੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੋਣਹਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੁੱਲ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧੇਰੇ ਹੋਣਹਾਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੀਜੀ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਘੱਟ ਮੈਰਿਟ ਵਾਲੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਾਲਜ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1650, 1638, 1624, 1617 ਅਤੇ 1613 ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ।”

ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ

“ਇਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਕਾਰਕ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੇਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਮਨਕਾਰੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ 'ਪ੍ਰਤੱਖ' ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਵਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਦਸੂਰਤ ਅਸਮਾਨਤਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪਮਾਨਜਨਕ 'ਹਕੀਕਤ' ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਜੋਂ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਮਿਉਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਠੁਕਰਾਲ ਅੰਜਲੀ ਦੇਵਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (13)* ਅਤੇ *ਪੀਕੇ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (14)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬਰਤਰਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾਗਤ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2001 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 6847:

(29) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 698 ਆਫ਼ 2001 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਮੈਡੀਕਲ ਗੈਜ਼ਟੇਟਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ 40 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲਾ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ

ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 6847 ਆਫ 2001 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਰਾਖਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲਾ . ਪੋਸਟ - ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਾਖਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(30) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸੁਣੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 698 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਕੇ. ਚਤਰਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਸਿੱਬਲ, ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਸਲ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ Vth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-ਆਈਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਲੀ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

(31) ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਕੇ ਚਤਰਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੌਸਲ ਕੋਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਮੇਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਸਾਹਨੀ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (15), ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੰਪਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਆਡੀਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਮਹਿਰੋਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (16), ਡਾ . ਨਰਾਇਣ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਪੰਕਜ ਕੇ.ਆਰ. ਲੇਖਰ ਅਤੇ, ਹੋਰ (17), ਅਤੇ ਹਰੀਦਾਸ ਪਾਰਸੇਈਆ ਬਨਾਮ ਉਰਮਿਲਾ ਸ਼ਾਕਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (18)।

ਏਆਈਆਰ 1993 ਐਸਸੀ 477

(15) ਏਆਈਆਰ 1991 ਐਸਸੀ 2288

(16) (2000) I SCC 44

(17) (2000) 1 SCC 81

(18)

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਡਜਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਉਂਸਿਲ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਚਤਰਥ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(32) ਜਦੋਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਓ¹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 26 ਅਤੇ 60 ਵਿੱਚ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਤਰਥ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੌਸਲ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ

'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੌਸਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਰਨੀਤ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (19), ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਿਥੋਟਿਕਸ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (20), ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (21) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਸਪੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਓਥੇਟਸ (22)। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਚਤਰਥ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੀ. ਕੌਸਲ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੌਸਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੌਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਉਂਸਿਲ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- (19) (2000) 5 SCC 488
(20) (1991) 4 SCC 139
(21) (1999) 6 SCC 172
(22) ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 149

(33) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 335 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ (82 ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2000 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸੰਘ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਵਾਹਨ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਕਠੋਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 335 ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (23) ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16(4) ਅਤੇ 335 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(34) ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਨਵਰੀ, 2001 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 2001 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 6847 4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਈ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ

ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਟੈਸਟ 4 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲਾਸਾਂ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਆਵੇ। ਬਣਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਅਵੈਧ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਮਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(23) ਜੇਟੀ 1996 (8) ਐਸਸੀ 643

ਦਵਾਈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਗਏ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਇਸ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਦਾਖਲੇ ਇਸ ਸਾਲ ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲਾਸਾਂ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਹਰ ਸਾਲ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਸਾਲ ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 17088 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦਾਖਲੇ ਅਪਰੈਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਲਜ ਹਰ ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾਸਾਂ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਡਾ. ਸਾਧਨਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ। 2001 ਦੇ CWP 6847 ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਖਲੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਿਣਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਹ ਹੱਕ. ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪੀਜੀਈਟੀ ਆਯੋਜਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਉਣ। . ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(35) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(36) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 5 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 4 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਪੀ.ਜੀ.ਈ.ਟੀ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਵੀਂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 1.

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ